I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3339/87 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 4ης Νοεμβρίου 1987

για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Λιβύης και Σαουδικής Αραβίας και για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με τις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Κουβέιτ, Σοβιετικής Ένωσης, Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας, και για την περάτωση της έρευνας αυτής

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1984 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1761/87 [2], και ιδίως τα άρθρα 10 και 12,

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής όπως προβλέπεται από τον προαναφερόμενο κανονισμό,

Εκτιμώντας ότι:

Α. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΡΑΣΗ

(1) Η Επιτροπή, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1289/87 [3], επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Κουβέιτ, Λιβύης, Σαουδικής Αραβίας, Σοβιετικής Ενωσης, Τρινιδάδ και τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας. Η ισχύς του δασμού αυτού παρατάθηκε για μέγιστη περίοδο δύο μηνών με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2691/84 [4].

Β. ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(2) Μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ οι κοινοτικοί παραγωγοί, πολλοί εξαγωγείς, εισαγωγείς και χρήστες του εν λόγω προϊόντος ζήτησαν να γίνουν και έγιναν δεκτοί σε ακρόαση από την Επιτροπή. Οι κοινοτικοί παραγωγοί, οι περισσότεροι από τους εξαγωγείς, ορισμένοι εισαγωγείς και οι χρήστες υπέβαλαν και γραπτές παρατηρήσεις γνωστοποιώντας τις απόψεις τους σχετικά με τον κανονισμό για την επιβολή του προσωρινού δασμού.

(3) Ορισμένοι εξαγωγείς και εισαγωγείς ζήτησαν επίσης να ενημερωθούν σχετικά με ορισμένα γεγονότα και ουσιαστικές εκτιμήσεις, με βάση τις οποίες η Επιτροπή προτίθετο να προτείνει οριστικά μέτρα, και αυτά τα αιτήματα έγιναν αποδεκτά.

(4) Εκτός από την έρευνα που οδήγησε στον προσωρινό προσδιορισμό, η Επιτροπή πραγματοποίησε περαιτέρω έρευνα στις εγκαταστάσεις των ακόλουθων εταιρειών:

Παραγωγοί ΕΟΚ

Nitrogen Eireann Teoranta (Δουβλίνο).

Εισαγωγείς

— Ferchimex NV (Αμβέρσα), εισαγωγέας που συνδέεται με την Sojuzpromexport (Σοβιετική Ένωση),
— USC (Industrial) Ltd (Λονδίνο),
— Cerealtoscana Spa (Altopascio),
— Sadepan Chimica (Viadana),
— SIPA (Παρίσι),
— Unifert France SA (Παρίσι).

Γ. ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

i) Κανονική αξία

α) *Σαουδική Αραβία*

(5) Η κανονική αξία καθορίστηκε οριστικά με βάση τις εγχώριες τιμές της SAFCO, η οποία πραγματοποίησε πωλήσεις ουρίας την οποία παρήγαγε η SAMAD κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα και που προσκόμισε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 201 της 30. 7. 1984, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 167 της 26. 6. 1987, σ. 9.
(3) ΕΕ αριθ. L 121 της 9. 5. 1987, σ. 11.
(4) ΕΕ αριθ. L 254 της 5. 9. 1987, σ. 20.

(6) Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκαν οι τιμές πώλησης που εφήρμοσε η SAFCO σε ανεξάρτητους πελάτες. Αυτή η προσέγγιση υιοθετήθηκε επειδή δεν θεωρήθηκε σκόπιμο να ληφθεί υπόψη η μεταφορά τιμών μεταξύ συνδεομένων εταιρείων η υποκαταστημάτων της εταιρείας ενός εξαγωγέα, κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας με βάση τις εγχώριες τιμές, εφόσον αυτές οι τιμές δεν είναι οι τιμές που καβάλλονται ή πρέπει να καταβληθούν κατά τις εμπορικές πράξεις για το ομοειδές προϊόν. Συνεπώς, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας χρησιμοποιήθηκαν μόνον οι τιμές που ίσχυαν για ανεξάρτητους αγοραστές.

Τα αποδεικτικά στοιχεία που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας έδειξαν ότι η SAMAD και η SAFCO αποτελούν αναπόσπαστο μέρος ενός ομίλου εταιρειών (SABIC). Το γεγονός ότι αποτελούν νομικά χωριστές ενότητες δεν μεταβάλλει σε τίποτα την ύπαρξη μιας μοναδικής οικονομικής ενότητας. Το σημαντικότερο στοιχείο, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν είναι η νομική διάρθρωση αλλά το γεγονός ότι η SAFCO ενεργεί ως εταιρεία πωλήσεων όσον αφορά το εν λόγω προϊόν που κατασκευάζεται από τη SAMAD και έχει καθήκοντα παρόμοια με εκείνα ενός εσωτερικού τμήματος πωλήσεων.

Ο εξαγωγέας ισχυρίστηκε ότι, λόγω του ότι οι ποσότητες που πωλήθηκαν στην εγχώρια αγορά ήταν διαφορετικές από τις ποσότητες που εξήχθησαν προς την Κοινότητα, η κανονική αξία έπρεπε να καθοριστεί με βάση περιορισμένο αριθμό συναλλαγών για ποσότητες οι οποίες προσήγγιζαν περισσότερο τις ποσότητες που πωλήθηκαν προς εξαγωγή.

Το Συμβούλιο συμφώνησε με την Επιτροπή ότι αυτός ο ισχυρισμός ισοδυναμούσε ουσιαστικά με αίτημα προσαρμογών για τις διαφορές που, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς, επηρεάζουν τη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών και ότι αυτό το αίτημα έπρεπε να γίνει αποδεκτό μόνο σύμφωνα με τα αντικειμενικά κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84. Επομένως, η κανονική αξία καθορίστηκε τελικά με βάση τις τιμές που αφορούσαν όλες τις εγχώριες συναλλαγές που έλαβαν χώρα κατά την περίοδο της έρευνας. Σχετικά με το θέμα των προσαρμογών, βλέπε παραγράφους 18 έως 21 κατωτέρω.

(7) Δεδομένου ότι πωλήθηκε στην εγχώρια αγορά ουρία που είχε υποστεί επεξεργασία αλλά και ουρία που δεν είχε υποστεί επεξεργασία, η κανονική αξία καθορίστηκε χωριστά για καθέναν από αυτούς τους τύπους προϊόντος.

β) *Κουβέιτ*

(8) Κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι δεν πραγματοποιήθηκαν σημαντικές πωλήσεις ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά αυτής της χώρας. Ως εκ τούτου, αποφασίστηκε ότι η κανονική αξία έπρεπε να καθοριστεί με βάση την κατασκευασμένη αξία.

Η κατασκευασμένη αξία καθορίστηκε με βάση το κόστος παραγωγής στο οποίο προστέθηκε ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίστηκε με βάση το συνολικό κόστος, τόσο το σταθερό όσο και το μεταβλητό, το οποίο προέκυψε κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, στη χώρα καταγωγής, για τα υλικά και την κατασκευή, συν ένα εύλογο περιθώριο για τα έξοδα πωλήσεων καθώς και για τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα.

Για τον προσωρινό καθορισμό της κανονικής αξίας, ένα περιθώριο κέρδους 10 % προστέθηκε στο κόστος παραγωγής. Ωστόσο, ο εξαγωγέας προέβαλε το επιχείρημα ότι αυτό το περιθώριο ήταν πολύ υψηλό, λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή η εταιρεία καθώς και άλλοι παραγωγοί ουρίας παγκοσμίως είχαν απώλειες για μεγάλο χρονικό διάστημα. Ως εκ τούτου, προτάθηκε να μην προστεθεί περιθώριο κέρδους γι' αυτόν ακριβώς το λόγο.

Ωστόσο, με βάση τη σαφή διατύπωση του άρθρου 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) ii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84, που προβλέπει ότι η κατασκευασμένη αξία πρέπει να υπολογιστεί με βάση το κόστος παραγωγής στο οποίο προστίθεται και εύλογο περιθώριο κέρδους, το ερώτημα που τίθεται είναι όχι αν πρέπει να προστεθεί περιθώριο κέρδους αλλά τι αποτελεί εύλογο περιθώριο κέρδους. Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία θεωρείται ότι δεν θα ήταν εύλογο να προστεθεί ποσό κάτω του 2,5 %, που αποτελεί το απόλυτα ελάχιστο ποσό που απαιτείται για τον εν λόγω τομέα ώστε να έχει ο παραγωγός τα αναγκαία κέρδη για να είναι σε θέση να διατηρεί στις εγκαταστάσεις του σύγχρονο τεχνικό εξοπλισμό.

Ο παραγωγός ουρίας του Κουβέιτ πρότεινε, ως εναλλακτική λύση, να καθοριστεί η κανονική αξία με βάση τις τιμές εξαγωγής προς τρίτες χώρες και όχι με βάση την κατασκευασμένη αξία. Αυτή η πρόταση απορρίφθηκε επειδή έγινε σε εξαιρετικά προχωρημένο στάδιο της έρευνας και επειδή δεν θεωρήθηκε σκόπιμο να χρησιμοποιηθούν οι τιμές εξαγωγής προς τρίτες χώρες λόγω του ότι στη διεθνή αγορά έχουν παρατηρηθεί εξαιρετικά συμπιεσμένες τιμές. Επομένως, αν ένας εξαγωγέας ασκεί πρακτικές ντάμπινγκ σε μια αγορά, υπάρχουν πολλές πιθανότητες, με αυτές τις συμπιεσμένες τιμές της διεθνούς αγοράς, να ασκεί επίσης πρακτικές ντάμπινγκ σε άλλες αγορές.

γ) *Τρινιδάδ και Τομπάγκο*

(9) Κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι δεν πραγματοποιήθηκαν σημαντικές πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά αυτής της χώρας. Επομένως, αποφασίστηκε ότι η κανονική αξία έπρεπε να καθοριστεί με βάση την κατασκευασμένη αξία.

Η κατασκευασμένη αξία καθορίστηκε με βάση το κόστος παραγωγής στο οποίο προστέθηκε ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίστηκε με βάση το συνολικό κόστος, τόσο το σταθερό όσο και το μεταβλητό, το οποίο προέκυψε κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, στη χώρα καταγωγής, για τα υλικά και την κατασκευή, συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πωλήσεων, καθώς και για τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα.

Ο παραγωγός στο Τρινιδάδ και Τομπάγκο ζήτησε να αφαιρεθούν από το κόστος παραγωγής η απόσβεση του χρέους και η υποτίμηση, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι είχε αρχίσει την παραγωγή του εν λόγω προϊόντος πρόσφατα και ότι, ως εκ τούτου, αυτό το κόστος δεν έπρεπε να θεωρηθεί ότι είχε προκύψει κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις. Αυτό το αίτημα δεν μπορεί να ικανοποιηθεί επειδή αυτά τα στοιχεία θεωρούνται ότι αποτελούν μέρος του κόστους παραγωγής μιας εταιρείας σε χώρα που έχει οικονομία αγοράς και αντανακλούν πραγματικά έξοδα. Ζητήθηκε, επίσης, να αφαιρεθεί το κόστος χρηματοδότησης όσον αφορά την κατασκευή του εργοστασίου, επειδή, στην αντίθετη περίπτωση, η Κοινότητα θα καταστρατηγούσε τα άρθρα 129 και 185 της τρίτης σύμβασης ΑΚΕ—ΕΟΚ. Ωστόσο, το αίτημα αυτό δεν μπορεί να ικανοποιηθεί, επειδή αυτά τα άρθρα δεν αφορούν τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Λαμβάνεται υπόψη το στάδιο ανάπτυξης της χώρας εξαγωγής μόνον όταν εξετάζεται ποιά μέτρα είναι καταλληλότερα για το συμφέρον της Κοινότητας και όχι όταν καθορίζεται το ντάμπινγκ, για το οποίο πρέπει να εφαρμόζονται αντικειμενικά κριτήρια. Αυτή η ερμηνεία συμβιβάζεται με το άρθρο 13 της συμφωνίας για την εφαρμογή του αρθρου VI της GATT.

Η εταιρεία ζήτησε να αφιαρεθούν από τον τελικό καθορισμό της κανονικής αξίας τα έξοδα που αφορούν την κατασκευή προβλήτας που χρησιμοποιείται για την αποστολή προϊόντων συμπεριλαμβανομένης της ουρίας. Επειδή, κατά την επιτόπια έρευνα, διαπιστώθηκε ότι αυτά τα ποσά είχαν πραγματικά χρεωθεί στο εργοστάσιο ουρίας κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα και ότι εν συνεχεία δεν είχαν προσκομιστεί ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία για το αντίθετο, αυτό το αίτημα δεν έγινε αποδεκτό.

Σχετικά με το περιθώριο κέρδους, προβλήθηκε το επιχείρημα ότι δεν ήταν εύλογο να ληφθεί υπόψη το ποσοστό 7 % που χρησιμοποιήθηκε για τον προκαταρτικό καθορισμό του ντάμπινγκ, κυρίως επειδή οι τιμές αγοράς είχαν υποστεί συμπίεση κατά την περίοδο της έρευνας και ότι οι παραγωγοί ουρίας παγκοσμίως δεν ήταν σε θέση να έχουν κέρδη. Για τους λόγους που αναφέρονται στο σημείο 8, θεωρείται εύλογο να προστεθεί περιθώριο κέρδους 2,5 % στο κόστος παραγωγής για τον παραγωγό του Τρινιδάδ και Τομπάγκο.

δ) *Γιουγκοσλαβία*

(10) Επειδή ο γιουγκοσλάβος εξαγωγέας δεν συνεργάστηκε κατά το αρχικό στάδιο της έρευνας, η κανονική αξία προσδιορίστηκε προσωρινά σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, δηλαδή τις τιμές που πρέπει να καταβληθούν στην εγχώρια αγορά όπως αναφέρεται στην καταγγελία. Αν και η εταιρεία θέλησε να συνεργαστεί με την Επιτροπή σε μεταγενέστερο στάδιο της έρευνας, δεν υποβλήθηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά την κανονική αξία. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο επιβεβαιώνει τον προσωρινό προσδιορισμό της Επιτροπής.

ε) *Λιβύη*

(11) Επειδή ο ενδιαφερόμενος παραγωγός δεν υπέβαλε παρατηρήσεις μετά τον προσωρινό προσδιορισμό της Επιτροπής και επειδή δεν συνεργάστηκε σε ικανοποιητικό βαθμό και δεν υπάρχουν περισσότερα στοιχεία, η κανονική αξία καθορίστηκε τελικά, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 7 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, δηλαδή το κόστος παραγωγής που προτείνεται στην καταγγελία. Όσον αφορά το ποσοστό του περιθωρίου κέρδους που πρέπει να προστεθεί στο κόστος παραγωγής, θεωρήθηκε σκόπιμο να χρησιμοποιηθεί το ίδιο στοιχείο με αυτό που χρησιμοποιήθηκε για τους παραγωγούς του Κουβέιτ και του Τρινιδάδ και Τομπάγκο (βλέπε παράγραφο 8).

στ) *Τσεχοσλοβακία, Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και Σοβιετική Ένωση*

(12) Για τον προσωρινό καθορισμό της κανονικής αξίας, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Τσεχοσλοβακία, η Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Σοβιετική Ένωση δεν έχουν οικονομία αγοράς. Για να καθορίσει αν οι εισαγωγές από αυτές τις χώρες αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, η Επιτροπή στήριξε τις διαπιστώσεις της στην κανονική αξία σε χώρα με οικονομία αγοράς. Για το σκοπό αυτό, οι καταγγέλοντες είχαν προτείνει την αυστριακή αγορά.

(13) Ωστόσο η Επιτροπή θεώρησε ότι, για τον προσωρινό καθορισμό του ντάμπινγκ, η Σαουδική Αραβία αποτελούσε, σε αυτή την περίπτωση, την κατάλληλη και εύλογη ανάλογη χώρα, για τους λόγους που αναφέρονται στο σημείο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1289/87.

(14) Οι παραγωγοί της Τσεχοσλοβακίας και της Σοβιετικής Ένωσης δεν αμφισβήτησαν αυτή την επιλογή μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ.

Ο παραγωγός της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας ζήτησε να καθοριστεί η κανονική αξία με βάση τη δική του διάρθρωση του κόστους παραγωγής και όχι με βάση την κανονική αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς. Ωστόσο, αυτό το αίτημα δεν έγινε αποδεκτό επειδή αυτή η μέθοδος δεν καλύπτεται από τις δυνατότητες που προσφέρονται στο πλαίσιο του άρθρου 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84.

Επομένως, το Συμβούλιο επιβεβαιώνει τον προσωρινό προσδιορισμό της Επιτροπής.

ii) **Τιμές εξαγωγής**

(15) Οι τιμές εξαγωγής καθορίζονται, γενικά, με βάση τις τιμές που έχουν πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθούν για τα προϊόντα που πωλήθηκαν για εξαγωγή προς την Κοινότητα.

(16) Όσον αφορά τις εξαγωγές στην Κοινότητα του προϊόντος καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης, διαπιστώθηκε ότι το μεγαλύτερο μέρος τους είχε πραγματοποιηθεί μέσω θυγατρικής εταιρείας στην Κοινότητα. Αν και σε αυτές τις περιπτώσεις η τιμή εξαγωγής κατασκευάζεται συνήθως, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 8 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84, η Επιτροπή θεώρησε επαρκές για το σκοπό του προσωρινού προσδιορισμού να καθορίσει την τιμή εξαγωγής γι' αυτές τις συναλλαγές με βάση την αξία του τιμολογίου που καταβάλλει ο εισαγωγέας στον εξαγωγέα. Σχετικά με αυτό υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι οι τιμές τιμολογίου δεν είναι σε σημαντικό βαθμό διαφορετικές από το επίπεδο το οποίο επιτυγχάνεται όταν κατασκευάζεται η τιμή εξαγωγής.

Μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, πραγματοποιήθηκε επιτόπια έρευνα στις εγκαταστάσεις του εισαγωγέα, που συνδέεται με το σοβιετικό εξαγωγέα, με πρωταρχικό σκοπό να επαληθευθούν οι τιμές με τις οποίες το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλήθηκε για πρώτη φορά από αυτόν τον εισαγωγέα σε ανεξάρτητους αγοραστές. Με βάση αυτά τα στοιχεία, οι τιμές εξαγωγής κατασκευάστηκαν, τελικά, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 8 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες εξαγωγές που πραγματοποίησε κατά την περίοδο της έρευνας ο σοβιετικός εξαγωγέας, δηλαδή τις εξαγωγές που πραγματοποιήθηκαν προς μη συνδεόμενους εισαγωγείς, οι τιμές εξαγωγής καθορίστηκαν, τελικά, με βάση τις τιμές που έχουν πράγματι πληρωθεί.

iii) **Σύγκριση**

(17) Κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής, ελήφθησαν υπόψη, όπου εκρίθη κατάλληλο, οι διαφορές που επιδρούν στη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών, σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84.

α) *Διαφορές των ποσοτήτων*

(18) Ο παραγωγός/εξαγωγέας της Σαουδικής Αραβίας ζήτησε να γίνει προσαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10 στοιχείο β) i) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84, για να ληφθούν υπόψη οι διαφορές των ποσοτήτων που πωλούνται στην εγχώρια αγορά και αυτών που εξάγονται προς την Κοινότητα. Για το σκοπό αυτό προτάθηκε να εφαρμοστεί σε όλες τις εγχώριες πωλήσεις, ώστε να μπορούν αυτές οι πωλήσεις να συγκριθούν με τις εξαγόμενες ποσότητες, η έκπτωση ποσότητας η οποία είχε συστηματικά χορηγηθεί στην εγχώρια αγορά για πωλήσεις 5 000 τόνων ή περισσότερων.

Αυτό το αίτημα δεν έγινε αποδεκτό επειδή δεν προσκομίσθηκε κανένα ικανοποιητικό στοιχείο που να αποδεικνύει ότι είχαν πληρωθεί όλα τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 10 στοιχείο β) i) ή ii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84. Το Συμβούλιο τονίζει ότι είχαν ήδη ληφθεί υπόψη οι διαφορές των ποσοτήτων κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας με βάση το μέσο σταθμισμένο όρο όλων των τιμών που είχαν πράγματι πληρωθεί και ότι έγιναν οι προσαρμογές για τις διαφορές των συνθηκών και όρων πώλησης.

β) *Διαφορές των όρων και συνθηκών πώλησης*

(19) Σχετικά με τις διαφορές των όρων και συνθηκών πώλησης, οι προσαρμογές περιορίστηκαν στις διαφορές οι οποίες έχουν άμεση σχέση με τις πωλήσεις που αφορά αυτή η έρευνα, όπως όροι πίστωσης, τραπεζικές επιβαρύνσεις, μεταφορά, ασφάλιση, προμήθειες, αποθήκευση, μισθοί των πωλητών, συσκευασία και φόρτωση.

(20) Τα αιτήματα για να γίνουν και άλλες προσαρμογές όπως διαφορές της τεχνικής βοήθειας και δημοσιότητας, δεν έγιναν δεκτά επειδή δεν υποβλήθηκε κανένα ικανοποιητικό στοιχείο που να δεικνύει ότι οι διαφορές του κόστους είχαν άμεση σχέση με τις πωλήσεις που αφορούσε η έρευνα.

Ο παραγωγός/εξαγωγέας της Σαουδικής Αραβίας ζήτησε επίσης να γίνει προσαρμογή για τις διαφορές του επιπέδου εμπορίου προβάλλοντας το επιχείρημα ότι όλες οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά πραγματοποιήθηκαν σε τελικούς χρήστες, δηλαδή σε αγρότες ή σε μεμονωμένες γεωργικές εταιρείες, εκτός από τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε έναν πελάτη ο οποίος ήταν μεγάλη βιομηχανική μονάδα που χρησιμοποιεί την ουρία και ο οποίος είχε κατ' αρχήν επιπρόσθετη έκπτωση, ενώ πάνω από το 70 % των αποστολών προς την Κοινότητα προορίζονταν, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς, για βιομηχανική χρήση σε πελάτες που μεταποιούν την ουρία σε άλλους τύπους λιπασμάτων.

Αυτό το αίτημα δεν έγινε δεκτό επειδή θεωρήθηκε ότι δεν αποδείχθηκε με ικανοποιητικό τρόπο ότι υπήρχε διαφορά του επιπέδου εμπορίου δεδομένου ότι το μεγαλύτερο μέρος των πωλήσεων, τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και αυτών που προορίζονταν για εξαγωγές, πραγματοποιήθηκαν προς τους τελικούς χρήστες. Επιπλέον, ο παραγωγός/εξαγωγέας παραδέχθηκε ότι δεν είχε χορηγηθεί αυτή η έκπτωση, στον ενδιαφερόμενο πελάτη στη Σαουδική Αραβία κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα.

(21) Η σύγκριση των τιμών εξαγωγής με την κανονική αξία πραγματοποιήθηκε ως εξής:

— Σαουδική Αραβία: εκ της αποθήκης
— Κουβέιτ και Τρινιδάδ και Τομπάγκο: fob
— Γιουγκοσλαβία, Λιβύη, Τσεχοσλοβακία, Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και Σοβιετική Ένωση: εκ του εργοστασίου.

iv) **Περιθώρια ντάμπινγκ**

(22) Το περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίστηκε για κάθε εξαγωγέα αντιστοιχεί στο ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία, όπως καθορίστηκε, υπερβαίνει την τιμή κάθε εξαγωγής προς την Κοινότητα.

Η εξέταση των γεγονότων έδειξε την ύπαρξη πρακτικών ντάμπινγκ όσον αφορά τους παραγωγούς/εξαγωγείς που ενέχονται στην παρούσα διαδικασία.

(23) Αυτά τα περιθώρια ποικίλλουν ανάλογα με τον εξαγωγέα και τα μέσα σταθμισμένα περιθώρια για καθέναν από τους εξαγωγείς που αφορούσε η έρευνα ήταν τα ακόλουθα:

	%
α) *Σαουδική Αραβία:*	
SAMAD/SAFCO	55
β) *Κουβέιτ:*	
PIC	36
γ) *Τρινιδάδ και Τομπάγκο:*	
NEC	37
δ) *Γιουγκοσλαβία:*	
INA	78
ε) *Λιβύη:*	
NAPETCO	58
ζ) *Τσεχοσλοβακία:*	
Petrimex	36
η) *Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας:*	
Chemie-Export-Import	51
θ) *Σοβιετική Ένωση:*	
Sojuzpromexport	60

Δ. ΖΗΜΙΑ

(24) Όσον αφορά τη ζημία που έχει προκληθεί από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι οι εισαγωγές ουρίας στην Κοινότητα από την Τσεχοσλοβακία, τη Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Κουβέιτ, τη Λιβύη, τη Σαουδική Αραβία, τη Σοβιετική Ένωση, το Τρινιδάδ και Τομπάγκο και τη Γιουγκοσλαβία αυξήθηκαν από 95 188 τόνους το 1984 σε 236 245 τόνους το 1985, δηλαδή κατά 148 %. Κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986 αυτές οι εισαγωγές ανέρχονταν σε 722 455 τόνους. Στο σύνολο του 1986 αυτές οι εισαγωγές ανέρχονταν σε 1 034 051 τόνους, που αντιστοιχούν σε αύξηση 338 % σε σχέση με το 1985.

Οι εισαγωγές (σε τόνους) από καθεμία από τις χώρες που αφορά αυτή η διαδικασία, αυξήθηκαν μεταξύ 1984 και 1986 ως εξής:

	1984	1985	1986 (9 μήνες)	1986 (σύνολο του έτους)
Τσεχοσλοβακία	34 257	33 621	30 951	42 631
Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας	33 771	26 180	72 274	89 739
Κουβέιτ	—	11 212	46 709	46 710
Λιβύη	2 188	15 252	182 369	284 303
Σαουδική Αραβία	—	20 000	110 475	110 475
Σοβιετική Ένωση (1)	9 223	77 650	154 834	270 849
Τρινιδάδ και Τομπάγκο	—	30 209	94 871	147 936
Γιουγκοσλαβία	15 749	22 121	29 972	41 408

(1) Σύμφωνα με τα στοιχεία που υπέβαλε ο σοβιετικός εξαγωγέας, οι εξαγωγές ήταν ακόμη μεγαλύτερες, ειδικότερα το 1985. Ωστόσο, δεν παρελήφθη κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με αυτό.

(25) Αυτή η εξέλιξη αντιστοιχεί σε αύξηση του τμήματος της αγοράς που κατέχουν αυτές οι χώρες στην Κοινότητα από 2,45 % το 1984 σε 5,85 % το 1985 και σε 20,28 % κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986. Αν η ποσότητα της ουρίας, που παρασκευάζεται από τους κοινοτικούς παραγωγούς και προορίζεται για εξηρτημένες πωλήσεις, αφαιρεθεί από τη συνολική κατανάλωση στην Κοινότητα, αυτή η εξέλιξη αντιστοιχεί σε αύξηση του τμήματος της αγοράς που κατέχουν οι εισαγωγές οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, από 3,48 % το 1984 σε 8,20 % το 1985 και σε 26,29 % κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986. Αν η αύξηση αυτή αφορά τη χρησιμοποίηση της ουρίας μόνον στο γεωργικό τομέα, με την πρόθεση ότι το 90 % των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ πωλείται στον εν λόγω τομέα, αυτή η εξέλιξη αντιστοιχεί σε αύξηση του τμήματος της αγοράς από 4,06 % το 1984 σε 9,37 % το 1985 και σε 29 % κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986.

(26) Πολλά μέρη ισχυρίστηκαν ότι, κατά τον υπολογισμό των επιπτώσεων στην κοινοτική βιομηχανία των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι ίδιοι οι κοινοτικοί παραγωγοί αγόρασαν μέρος των εν λόγω προϊόντων.

Σχετικά με αυτό διαπιστώθηκε ότι κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα, περίπου 108 000 τόνοι ουρίας, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Λιβύης, Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Σοβιετικής Ένωσης είχαν εισαχθεί άμεσα ή έμμεσα από τους κοινοτικούς παραγωγούς ουρίας:

α) κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα οι γάλλοι παραγωγοί αγόρασαν περίπου 68 000 τόνους των προϊόντων που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Αυτές οι συναλλαγές πραγματοποιήθηκαν, κυρίως, επειδή ένας από τους παραγωγούς είχε

κλείσει το κυριότερο συγκρότημα της επιχείρησής του για εννέα μήνες το 1985 με σκοπό να βελτιώσει την αποδοτικότητά του και το γεγονός αυτό οδήγησε σε ανεπάρκεια του υλικού που ήταν διαθέσιμο για την προμήθεια των εγχώριων πελατών. Οι γάλλοι παραγωγοί ισχυρίστηκαν ότι ήθελαν επίσης να εμποδίσουν ορισμένους από τους πελάτες τους από το να στραφούν σε άλλη πηγή προμήθειας. Με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, οι τιμές μεταπώλησης του εισαγόμενου προϊόντος ήταν ίδιες με τις τιμές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί για τα δικά τους προϊόντα·

β) οι ιταλοί παραγωγοί αγόρασαν τη συνολική ποσότητα ουρίας καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης που είχε εισαχθεί στην Ιταλία κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα, δηλαδή 16 881 τόνους·

περίπου 4 500 τόνοι από την ποσότητα αυτή μεταπωλήθηκαν σε τακτικούς πελάτες σε τιμές που ήταν σημαντικά χαμολότερες από τις τιμές πώλησης που εφαρμόζουν για το προϊόν που κατασκευάζεται στην Ιταλία. Όσον αφορά τις υπόλοιπες ποσότητες, οι τιμές μεταπώλησης ήταν ίδιες με αυτές που εφαρμόζονται για το προϊόν που κατασκευάζεται και πωλείται στην Ιταλία·

γ) το 1986, ο πορτογάλος παραγωγός ουρίας αγόρασε 17 182 τόνους του εν λόγω προϊόντος, καταγωγής Λιβύης, και περίπου 6 000 τόνους ουρίας καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Οι συναλλαγές αυτές ήταν αποτέλεσμα της διακοπής της παραγωγής στις εγκαταστάσεις του εν λόγω παραγωγού·

Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή αποφάσισε στον προκαταρκτικό προσδιορισμό του ντάμπινγκ, ότι οι γάλλοι και οι ιταλοί παραγωγοί οι οποίοι εισήγαγαν και μεταπώλησαν το προϊόν που αποτελούσε αντικείμενο ντάμπινγκ, δεν πρέπει να εξαιρεθούν από την κοινοτική βιομηχανία που έχει θιγεί από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι ποσότητες που εισήχθησαν και μεταπωλήθηκαν από αυτούς τους παραγωγούς αντιστοιχούν σε μικρό τμήμα (0,61 % και 5,34 % το 1985 και κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986 αντίστοιχα) των συνολικών πωλήσεων ουρίας για γεωργικούς σκοπούς, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από τους καταγγέλλοντες παραγωγούς στην Κοινότητα και μόνο ένα μικρό μέρος, που αντιστοιχεί στο 0,29 % και 2,06 % αντίστοιχα της συνολικής κατανάλωσης στην Κοινότητα, μεταπωληθηκε σε ιδιαίτερα χαμηλές τιμές. Στο βαθμό που έχει προκληθεί ζημία στους κοινοτικούς παραγωγούς από τις πωλήσεις αυτές που πραγματοποιήθηκαν σε χαμηλές τιμές, το Συμβούλιο θεώρησε ότι υπαίτιοι γι' αυτή τη ζημία ήταν οι ίδιοι. Επειδή οι συναλλαγές αυτές είχαν περιορισμένη σημασία και επειδή το μεγαλύτερο μέρος των εισαγωγών που πραγματοποίησαν οι κοινοτικοί παραγωγοί, μεταπωλήθηκε σε τιμές που αντιστοιχούν με τις ίδιες τις τιμές των παραγωγών, το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω παραγωγοί δεν πρέπει να εξαιρεθούν από την κοινοτική βιομηχανία, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84. Ωστόσο, επειδή η παραγωγή του πορτογάλου παραγωγού κατά το 1986 δεν ήταν σημαντική, το Συμβούλιο θεώρησε σωστό να εξαιρεθεί αυτή η εταιρεία από τον υπολογισμό της ζημίας.

Πολλά μέρη που αφορά το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας, προέβαλαν το επιχείρημα ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ από τους κοινοτικούς παραγωγούς μετά το τέλος της περιόδου έρευνας. Αυτό το επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί διότι θα ήταν αντίθετο προς το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΕΟΚ αριθ. 2176/84 που προβλέπει ότι η έρευνα ως προς το ντάμπινγκ πρέπει να καλύπτει την περίοδο που προηγείται της κίνησης της διαδικασίας, να ληφθούν υπόψη οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ μετά το τέλος της περιόδου που κάλυψε η έρευνα.

(27) Διαπιστώθηκε ότι μεταξύ 1984 και 1986, με την υπόθεση ότι θα συνεχιστεί η τάση που είχε σημειωθεί κατά τους πρώτους εννέα μήνες και κατά τους υπόλοιπους τρεις μήνες του 1986, η κατανάλωση ουρίας στην Κοινότητα αυξήθηκε από 2 737 503 τόνους σε 3 734 977 τόνους, δηλαδή κατά 36 % περίπου στην ελεύθερη αγορά, και από 2 108 503 τόνους σε 3 054 009 τόνους, δηλαδή κατά 44 % περίπου όσον αφορά την ουρία που προορίζεται για γεωργικούς σκοπούς.

Κατά την εξέταση των επιπτώσεων στην κοινοτική αγορά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, διαπιστώθηκε ότι η συνολική παραγωγή ουρίας μειώθηκε από 5 567 000 τόνους περίπου το 1984 σε 4 870 000 τόνους το 1985 και σε 4 313 000 τόνους το 1986 (με την υπόθεση ότι το ποσοστό παραγωγής για τους πρώτους εννέα μήνες του 1986 ήταν το ίδιο και κατά τους υπόλοιπους τρεις μήνες του 1986), δηλαδή κατά 12,5 % και 11,4 % το 1985 και 1986 αντίστοιχα. Η παραγωγή ουρίας που είναι διαθέσιμη για την ελεύθερη αγορά (δηλαδή η συνολική παραγωγή πλην αυτής που προορίζεται για εξηρτημένες πωλήσεις) μειώθηκε από 4 415 321 τόνους περίπου το 1984 σε 3 710 000 τόνους το 1985 και σε 3 228 000 τόνους περίπου το 1986, με την υπόθεση ότι το ποσοστό παραγωγής που σημειώθηκε κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986 θα ήταν το ίδιο και κατά τους υπόλοιπους εννέα μήνες του 1986. Αυτή η εξέλιξη αντιστοιχεί σε μείωση κατά 16 % και 13 % το 1985 και 1986 αντίστοιχα, σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια.

(28) Σχετικά με τη χρησιμοποίηση του παραγωγικού δυναμικού της κοινοτικής βιομηχανίας, αυτό μειώθηκε από 85 % το 1984 σε 77 % το 1985 και σε 66 % το 1986. Περισσότερα στοιχεία όσον αφορά τη χρησιμοποίηση του δυναμικού παραγωγής ουρίας, για την ελεύθερη αγορά μόνο, δεν ήταν διαθέσιμο επειδή τα στοιχεία που αφορούν το παραγωγικό δυναμικό δεν διαχωρίσθηκαν ανάλογα με τις μελλοντικές χρήσεις του προϊόντος.

(29) Οι συνολικές πωλήσεις ουρίας στην Κοινότητα, που παράγεται στην Κοινότητα, αυξήθηκαν από 3 587 000 τόνους περίπου το 1984 σε 3 615 000 τόνους περίπου το 1985. Το 1986 οι πωλήσεις αυτές μειώθηκαν σε 3 461 000 τόνους περίπου (με την υπόθεση ότι η τάση που είχε σημειωθεί κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986 συνεχίστηκε και κατά τους τελευταίους τρεις μήνες του 1986), δηλαδή σε επίπεδο 3,5 % κάτω από το επίπεδο του 1984. Οι πωλήσεις ουρίας στην Κοινότητα, μειώθηκαν από 2 435 771 τόνους το 1984 σε 1 782 315 τόνους κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986. Με την υπόθεση ότι η τάση των πωλήσεων κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986, οι πωλήσεις πρόκειται να ανέλθουν σε 2 376 420 τόνους το 1986, που αντιστοιχεί σε μείωση κατά 2,44 % σε σύγκριση με το 1984. Οι πωλήσεις ουρίας για γεωργικούς σκοπούς αυτών των εταιρειών παρέμειναν σταθερές κατά την ίδια περίοδο (1984-1986)).

Οι πωλήσεις ουρίας των κοινοτικών παραγωγών, εκτός της Κοινότητας, μειώθηκαν από 1 901 000 τόνους περίπου το 1984 σε 1 492 000 τόνους περίπου το 1985 και σε 728 000 τόνους περίπου το 1986 (με την υπόθεση ότι η τάση που είχε σημειωθεί κατά τους πρώτους εννέα μήνες συνεχίστηκε και κατά του τελευταίους τρεις μήνες).

(30) Το τμήμα της αγοράς ουρίας που δεν προορίζεται για εξηρτημένες πωλήσεις στην Κοινότητα, που κατέχουν οι κοινοτικοί παραγωγοί ανέρχονταν σε 89 % το 1984. Το 1985 το τμήμα αυτό μειώθηκε σε 85,27 % και κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986 μειώθηκε περαιτέρω σε 65 % περίπου. Το τμήμα της αγοράς ουρίας για γεωργικούς σκοπούς αυτών των παραγωγών μειώθηκε από 87 % περίπου το 1984 σε 83 % περίπου το 1985 και σε 61 % περίπου κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986.

Στην Γαλλία και Ιταλία, που αντιπροσώπευαν τις κυριότερες αγορές ουρίας για γεωργικούς σκοπούς πριν από την ένταξη της Ισπανίας και της Πορτογαλίας στην Κοινότητα, το τμήμα που κατείχαν οι κοινοτικοί παραγωγοί ουρίας για γεωργικούς σκοπούς μειώθηκε από 95 % περίπου σε 74 % περίπου και από 88 % περίπου σε 71 % περίπου μεταξύ του 1984 και των πρώτων εννέα μηνών του 1986 αντίστοιχα.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, το τμήμα της αγοράς που κατείχε ο εγχώριος παραγωγός ουρίας στην ελεύθερη αγορά μειώθηκε από 44 % περίπου το 1984 σε 39 % περίπου κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986. Στην Ιρλανδία, το τμήμα της αγοράς που κατείχε ο εγχώριος παραγωγός μειώθηκε από 78 % περίπου το 1984 σε 54 % περίπου κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986. Αυτή η εξέλιξη δείχνει ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί δεν μπόρεσαν να επωφεληθούν από την αυξημένη κατανάλωση που απορροφήθηκε εξ ολοκλήρου από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

(31) Σχετικά με τις τιμές και την αποδοτικότητα, θεωρήθηκε σκόπιμο να εξεταστούν τα ακόλουθα:

i) η εξέλιξη των τιμών πώλησης με τις οποίες οι καταγγέλλοντες παραγωγοί πωλούσαν ουρία κατά την περίοδο από την 1η Ιουλίου 1985 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1986 στην Κοινότητα·

ii) η σχέση μεταξύ αυτών των τιμών, του κόστους παραγωγής στο οποίο υποβλήθηκαν οι κοινοτικοί παραγωγοί ουρίας κατά την περίοδο αυτή της αποδοτικότητας όσον αφορά τις πωλήσεις τους ουρίας στην Κοινότητα·

iii) η σχέση μεταξύ των τιμών που εφαρμόζουν οι καταγγέλλοντες παραγωγοί και των τιμών με τις οποίες πωλήθηκαν τα προϊόντα που αποτελούσαν ντάμπινγκ στην Κοινότητα.

Επειδή οι διαπιστώσεις, όσον αφορά την ιταλική και γαλλική αγορά, όπως αναφέρονται στις παραγράφους 31 έως 32 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1289/87, δεν αμφισβητήθηκαν σε σημαντικό βαθμό μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, το Συμβούλιο επιβεβαιώνει αυτές τις διαπιστώσεις.

(32) Μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού, η Επιτροπή εξέτασε επίσης τη θέση των κοινοτικών παραγωγών στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία, που αντιπροσωπεύουν το 6,4 % και 4 % αντίστοιχα της αγοράς ουρίας για γεωργικούς σκοπούς στην Κοινότητα.

Όσον αφορά τον εγχώριο παραγωγό στο Ηνωμένο Βασίλειο, διαπιστώθηκε ότι το κόστος παραγωγής του (ανά μονάδα) το 1985 ήταν υψηλότερο κατά 15 % από ότι το 1984, ενώ οι μέσες καθαρές τιμές πωλήσεως αυξήθηκαν κατά 13 % περίπου κατά την ίδια περίοδο. Διαπιστώθηκε επίσης ότι, κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986 και σε σχέση με τους πρώτους εννέα μήνες του 1985, το κόστος παραγωγής ανά μονάδα παρέμεινε σχετικά σταθερό ενώ η μέση καθαρή ανά μονάδα τιμή μειώθηκε κατά 17 % μετά τη χορήγηση των εκπτώσεων. Διαπιστώθηκε επίσης ότι οι τιμές πωλήσεώς του, πριν από τη χορήγηση εκπτώσεων, στην εγχώρια αγορά είχαν μειωθεί κατά 14,9 % μεταξύ της 1ης Ιουλίου 1985 και 30ής Ιουνίου 1986, με αποτέλεσμα να μειωθεί σημαντικά η αποδοτικότητά του. Διαπιστώθηκε ότι αυτός ο παραγωγός άρχισε να έχει απώλειες από το 1985 και ότι αυτές οι απώλειες αυξήθηκαν σημαντικά κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986. Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι οι τιμές ήταν χαμηλότερες των κανονικών κατά μέσο σταθμισμένο περιθώριο 4,8 % για ό,τι αφορά τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα.

Στην Ιρλανδία, οι τιμές πωλήσεως του μοναδικού εγχώριου παραγωγού μειώθηκαν κατά 14,3 % μεταξύ Ιανουαρίου 1986 και Ιουνίου 1986, που είναι η περίοδος κατά την οποία οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αύξησαν σημαντικά το τμήμα της αγοράς που κατείχαν ενώ οι πωλήσεις του ιρλανδού παραγωγού μειώθηκαν αντίστοιχα. Σ' αυτή την

αγορά διαπιστώθηκε επίσης ότι οι τιμές ήταν χαμηλότερες των κανονικών, κατά μέσα σταθμισμένα περιθώρια, που κυμαίνονται μεταξύ 18 % και 23 %.

Γι' αυτόν τον παραγωγό, το κόστος παραγωγής αυξήθηκε κατά 41,6 % μεταξύ του 1984 και 1985, ενώ οι καθαρές τιμές πωλήσεως στην εγχώρια αγορά αυξήθηκαν κατά 7,5 %. Κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986, το ανά μονάδα κόστος παραγωγής είχε μειωθεί κατά 20,4 % σε σχέση με την ίδια περίοδο του 1985, ενώ οι μέσες ανά μονάδα τιμές πωλήσεως, μετά τη χορήγηση των εκπτώσεων, είχαν μειωθεί κατά 26,9 %.

Σχετικά με την αποδοτικότητα αυτού του παραγωγού, τα κέρδη του μειώθηκαν κατά 17 % περίπου το 1985 και 7 % περίπου κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 1986.

(33) Όσον αφορά τις τιμές και την αποδοτικότητα των παραγωγών στην Ισπανία, το Συμβούλιο επιβεβαιώνει τη θέση που πήρε η Επιτροπή στο σημείο 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1289/87, η οποία θέση δεν αμφισβητήθηκε.

(34) Κατά τον καθορισμό των επιπτώσεων που έχουν στην κοινοτική βιομηχανία οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάστηκε το αποτέλεσμα όλων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από όλες τις ενδιαφερόμενες χώρες. Η Επιτροπή, για να διαπιστώσει αν η σώρευση ήταν κατάλληλη, εξέτασε κατά πόσο οι εν λόγω εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ συνέβαλαν στη σημαντική ζημία που υπέστη η Κοινότητα. Συνάγοντας τα συμπεράσματά της, η Επιτροπή εξέτασε τη δυνατότητα σύγκρισης των εισαγομένων προϊόντων ως προς τα χημικά και τεχνικά χαρακτηριστικά, το βαθμό κατά τον οποίο τα εισαγόμενα προϊόντα ήταν ανταγωνιστικά στην Κοινότητα με το αντίστοιχο ομοειδές προϊόν της κοινοτικής βιομηχανίας, τις ποσότητες που έχουν εισαχθεί και την αύξηση του όγκου των εισαγωγών από το 1984 από καθεμία από τις χώρες εξαγωγής.

Όσον αφορά τη δυνατότητα σύγκρισης των εισαγομένων προϊόντων, που ήταν κυρίως ουρία σε σφαιρίδια, διαπιστώθηκε ότι τα προϊόντα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν εναλλακτικά τόσο για γεωργικούς όσο και για τεχνικούς σκοπούς, ανεξάρτητα από τη χώρα καταγωγής, δεδομένου ότι τα χημικά και τεχνικά χαρακτηριστικά των εν λόγω προϊόντων είναι σχεδόν τα ίδια. Διαπιστώθηκε, επίσης, ότι το προϊόν καταγωγής καθεμίας από τις χώρες εξαγωγής που αφορά αυτή η διαδικασία ήταν ανταγωνιστικό με το αντίστοιχο κοινοτικό προϊόν.

Όσον αφορά τις εισαγωγές του προϊόντος καταγωγής Τρινιδάδ και Τομπάγκο, προβλήθηκε το επιχείρημα ότι τα προϊόντα αυτά δεν ήταν ανταγωνιστικά με το προϊόν καταγωγής των άλλων τρίτων χωρών που αφορούσε η διαδικασία, δεδομένου ότι το υλικό που παράγεται και εξάγεται προς την Κοινότητα είναι ουρία σε κόκκους που χρησιμοποιείται για μείξη σε μείγματα λιπασμάτων, ενώ ο τύπος ουρίας που πωλείται στην Κοινότητα, καταγωγής των άλλων χωρών που αφορά αυτή η διαδικασία, ήταν του τύπου σε σφαιρίδια. Επιπλέον, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η ουρία σε κόκκους πωλείται γενικά σε υψηλότερες τιμές από ό,τι η ουρία σε σφαιρίδια.

Ωστόσο, κατά την έρευνα διαπιστώθηκε ότι η ουρία σε κόκκους και η ουρία σε σφαιρίδια είναι ομοειδή προϊόντα. Κατ' αρχήν, η ουρία σε σφαιρίδια και η ουρία σε κόκκους είναι παρόμοια προϊόντα από χημικής πλευράς. Κατά δεύτερο λόγο, τα τεχνικά χαρακτηριστικά όπως το μέγεθος της μονάδας, η αντοχή στη σύνθλιψη ή η αντοχή επιφανείας, δεν επηρεάζουν σημαντικά τη δυνατότητα υποκατάστασης των δύο τύπων. Επίσης, δεν προσκομίστηκε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα, είχε καταβληθεί πριμοδότηση για την ουρία σε κόκκους. Σχετικά με τις τιμές εισαγωγής του προϊόντος καταγωγής Τρινιδάδ και Τομπάγκο, διαπιστώθηκε ότι οι μέσες τιμές που εφήρμοσε ο εξαγωγέας στο Τρινιδάδ και Τομπάγκο κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα, δεν ήταν υψηλότερος από τις τιμές που εφήρμοζαν κατά την ίδια περίοδο οι περισσότεροι από τους άλλους εξαγωγείς που αφορούσε αυτή η διαδικασία.

Σχετικά με τους όγκους των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, και ιδίως με την αύξηση αυτών των εισαγωγών μεταξύ του 1984 και του 1986, σημειώθηκε η ακόλουθη εξέλιξη:

— Τσεχοσλοβακία:	+ 24 %,
— Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας:	+ 165 %,
— Λιβύη:	+ 12 893 %,
— Σοβιετική Ένωση:	+ 2 836 %,
— Γιουγκοσλαβία:	+ 132 %.

Σχετικά με τις νέες χώρες που διείσδυσαν στην αγορά, δηλαδή το Κουβέϊτ, η Σαουδική Αραβία και το Τρινιδάδ και Τομπάγκο, οι οποίες άρχισαν να εξάγουν προς την Κοινότητα το 1985, οι εξαγωγές τους αυξήθηκαν μεταξύ 1985 και 1986 ως εξής:

— Κουβέιτ:	+ 316 %,
— Σαουδική Αραβία:	+ 452 %,
— Τρινιδάδ και Τομπάγκο:	+ 389 %.

Με βάση αυτή την ανάλυση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι για τον υπολογισμό της ζημίας που έχει προκληθεί στην κοινοτική βιομηχανία, πρέπει να λάβει υπόψη το συνολικό αποτέλεσμα των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, από όλες τις ενδιαφερόμενες χώρες εξαγωγής.

Το Συμβούλιο επιβεβαιώνει αυτές τις διαπιστώσεις και αυτά τα συμπεράσματα.

(35) Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι έχει προκληθεί σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

(36) Η Επιτροπή εξέτασε αν η ζημία προκλήθηκε από άλλους παράγοντες όπως το πλεόνασμα ουρίας που υπάρχει σήμερα παγκοσμίως και το οποίο, σύμφωνα με ορισμένους εξαγωγείς και εισαγωγείς, οδήγησε στη γενική συμπίεση των τιμών και σε απώλεια πολλών αγορών εξαγωγής για τους κοινοτικούς παραγωγούς. Επιπλέον, ορισμένα μέρη ισχυρίστηκαν ότι, αν διαπιστωθεί ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί αντιμετώπιζαν ορισμένες δυσκολίες, οι δυσκολίες αυτές οφείλονταν στον αυστηρό ανταγωνισμό που ασκείτο μεταξύ των ιδίων των κοινοτικών παραγωγών και όχι στις εισαγωγές από τρίτες χώρες.

Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, φαίνεται ότι από το 1984 υπάρχει παγκοσμίως ένα σημαντικό δυναμικό παραγωγής σε σχέση με την κατανάλωση ουρίας και άλλων λιπασμάτων τα οποία, ακόμα και αν δεν είχαν ασκηθεί πρακτικές ντάμπινγκ από τις εισαγωγές αυτές, μπορούσαν να οδηγήσουν σε πτώση των τιμών στην Κοινότητα, ιδιαίτερα επειδή η αγορά λιπασμάτων είναι σε μεγάλο βαθμό διαφανής αγορά στην οποία η ενημέρωση είναι συνήθως εύκολα προσιτή στους αγοραστές και πωλητές.

Διαπιστώθηκε επίσης ότι, λόγω του αυξημένου δυναμικού παραγωγής στις τρίτες χώρες, οι κοινοτικοί παραγωγοί έχασαν μέρος των αγορών εξαγωγής. Ως εκ τούτου, οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ έγιναν ακόμη περισσότερο αισθητές στην κοινοτική βιομηχανία. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι μόνο οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, απορροφούσαν πλήρως την αύξηση της κατανάλωσης η οποία σημειώθηκε στην Κοινότητα κατά τα τρία τελευταία χρόνια (βλέπε σημείο 27).

Όσον αφορά τις πωλήσεις στο εσωτερικό της Κοινότητας, διαπιστώθηκε ότι σημαντικές ποσότητες ουρίας για γεωργικούς σκοπούς, πωλήθηκαν στη γαλλική αγορά από κοινοτικούς παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη. Επειδή η ουρία είναι ένα πολύ ευαίσθητο προϊόν ως προς τις τιμές, οι παραγωγοί αυτοί αναγκάστηκαν επίσης να ευθυγραμμίσουν τις τελικές τιμές πώλησης που εφαρμόζουν με τις τιμές των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ χορηγώντας εκπτώσεις αναδρομικά. Οι άλλοι κοινοτικοί παραγωγοί δεν πραγματοποίησαν σημαντικές πωλήσεις στην Ιταλία.

Σχετικά με τις εισαγωγές από τρίτες χώρες που δεν αφορά η παρούσα διαδικασία, πριν από την κίνηση της εν λόγω διαδικασίας, η Επιτροπή εξέτασε τα τμήματα που κατέχει καθεμία από αυτές τις χώρες εξαγωγής στην κοινοτική αγορά, με βάση τα εκ πρώτης όψεως στοιχεία που υποβλήθηκαν από τους καταγγέλλοντες. Διαπιστώθηκε ότι το μέγεθος αυτών των μεμονωμένων τμημάτων που κατέχουν στην αγορά δεν ήταν τόσο σημαντικό ώστε να συμβάλλει σημαντικά στη ζημία που έχει προκληθεί σύμφωνα με τους ισχυρισμούς και, ως εκ τούτου, δεν συμπεριλήφθηκαν στην αρχική διαδικασία.

Προβλήθηκε επίσης το επιχείρημα ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι εισαγωγές από τρίτες χώρες που δεν αφορά αυτή η διαδικασία, αλλά οι οποίες είχαν αυξηθεί σημαντικά μετά την κίνηση της παρούσας διαδικασίας.

Σχετικά με αυτό, η Επιτροπή έλαβε το Σεπτέμβριο 1987 αίτηση από τον καταγγέλλοντα, ο οποίος ζητούσε να συμπεριληφθούν στην παρούσα διαδικασία αντιντάμπινγκ οι εισαγωγές από την Αυστρία, την Ουγγαρία, τη Μαλαισία, τη Ρουμανία, τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τη Βενεζουέλα. Ως προς αυτό, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την επέκταση της διαδικασίας [1].

(37) Σχετικά με τις τιμές εξαγωγής που εφαρμόζονται για τις προμήθειες στην Κοινότητα, πολλοί εξαγωγείς ισχυρίστηκαν ότι δεν είχαν άλλη επιλογή από το να πωλούν στις χαμηλές τιμές, που διαπίστωσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας, λόγω της συμπίεσης των τιμών αυτού του προϊόντος παγκοσμίως.

Σχετικά με αυτό, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι υπήρχαν αντιφατικές πληροφορίες που έδειχναν ότι οι τιμές εκτός της Κοινότητας ήταν ορισμένες φορές υψηλότερες και ορισμένες φορές χαμηλότερες από ότι στο εσωτερικό της Κοινότητας. Εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο επιβεβαιώνει το γεγονός ότι, μολονότι οι τιμές για ένα συγκεκριμένο προϊόν είναι συμπιεσμένες εκτός της Κοινότητας, αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει δικαιολογία για τους εξαγωγείς να πωλούν τα προϊόντα τους σε τιμές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στο εσωτερικό της Κοινότητας, ούτε και δικαιολογία για να μην προστατευθεί η κοινοτική βιομηχανία όταν και εάν διαπιστωθεί ότι έχει υποστεί σημαντική ζημία λόγω των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

(38) Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τα γεγονότα που αναφέρονται ανωτέρω και έκρινε ότι η σημαντική αύξηση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και οι ιδιαίτερα χαμηλές τιμές με τις οποίες τα εισαγόμενα προϊόντα πωλήθηκαν στην Κοινότητα, αποτελούσαν τους κυριότερους παράγοντες που ανάγκασαν την κοινοτική βιομηχανία να ευθυγραμμίσει τις τιμές της προς τα κάτω σε επίπεδα που δεν είναι επαρκή για να της επιτρέψουν να καλύψει το κόστος της. Ειδικότερα, για ένα προϊόν όπως η ουρία, για την οποία η τιμή αγοράς φαίνεται να είναι ένας καθοριστικός παράγοντας και για την οποία η διαφάνεια μεταξύ του προμηθευτή και του πελάτη φαίνεται ότι δεν έχει καμία σημασία, οι πωλήσεις σε χαμηλές τιμές εκτός της Κοινότητας θα έχουν αναπόφευκτα σοβαρά δυσμενή αποτελέσματα στην εγχώρια βιομηχανία, και ειδικότερα επειδή σ' αυτήν την περίπτωση οι παραγωγοί δεν μπορούν να επωφεληθούν από την αυξημένη κατανάλωση. Το γεγονός αυτό οδήγησε το Συμβούλιο στο να καθορίσει ότι, παρά την ύπαρξη του μεγάλου δυναμικού παραγωγής και των πλεονασμάτων, οι επιπτώσεις των εισαγωγών ουρίας που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, καταγωγής των χωρών που αφορά αυτή η διαδικασία, αν εξεταστούν χωριστά, πρέπει να θεωρηθούν ότι προκαλούν σημαντική ζημία στο σχετικό κλάδο της κοινοτικής βιομηχανίας.

[1] ΕΕ αριθ. C 271 της 9. 10. 1987, σ. 4.

Ε. ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

(39) Οι αγροτικές ενώσεις ισχυρίστηκαν ότι δεν ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας να ληφθούν μέτρα επειδή αυτό θα οδηγούσε σε αύξηση των τιμών αγοράς ουρίας που πρέπει να καταβάλουν οι αγρότες. Ωστόσο, δεν υποβλήθηκε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι προστατευτικά μέτρα ενδέχεται να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο κόστος παραγωγής των αγροτών ή να τους εμποδίσουν να εφαρμόσουν την αύξηση αυτή στους καταναλωτές.

Οι ισπανοί χρήστες ουρίας του τύπου για τεχνικούς σκοπούς (που χρησιμοποιείται για την παραγωγή κόλλας και ρητίνης) ισχυρίστηκαν ότι η ουρία για τεχνικούς σκοπούς πρέπει να αποκλεισθεί από την επιβολή οποιουδήποτε οριστικού μέτρου, επειδή τα προστατευτικά μέτρα θα είχαν σοβαρές επιπτώσεις στην παραγωγή κόλλας και ρητίνης στην Ισπανία, καθώς και στους χρήστες αυτών των παράγωγων προϊόντων όπως οι κατασκευαστές μοριοσανίδων. Ωστόσο, η παρούσα διαδικασία αφορά εισαγωγές στο σύνολο της Κοινότητας και όχι μόνο στην Ισπανία. Οι χρήστες ουρίας για τεχνικούς σκοπούς στα άλλα κράτη μέλη δεν υπέβαλαν παρόμοιες παρατηρήσεις. Επίσης, ο αποκλεισμός των εισαγωγών ενός συγκεκριμένου τύπου του εν λόγω προϊόντος σε ένα κράτος μέλος θα ήταν δύσκολος, αν όχι αδύνατος, για λόγους τελωνειακού ελέγχου.

Επιπλέον, δεν αποδείχθηκε ότι τα πλεονεκτήματα που μπορούν να προκύψουν για τους χρήστες ουρίας (για γεωργικούς και τεχνικούς σκοπούς) από την επιβολή προστατευτικών μέτρων, θα υπερκαλύψουν τα οφέλη για την Κοινότητα, που θα προκύψουν από την επιβολή προστατευτικών μέτρων τα οποία αποσκοπούν στο να δημιουργήσουν συνθήκες της αγοράς, υπό τις οποίες οι κοινοτικοί παραγωγοί ουρίας θα είναι σε θέση να παράγουν και να πωλούν το εν λόγω προϊόν στην Κοινότητα χωρίς να έχουν σημαντικές απώλειες λόγω των σημαντικών εισαγωγών σε τιμές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

(40) Προβλήθηκε επίσης το επιχείρημα ότι τα προστατευτικά μέτρα θα αποθάρρυναν τους κοινοτικούς παραγωγούς ουρίας από το να μειώσουν τις τιμές πώλησης του εν λόγω προϊόντος για να ληφθεί υπόψη η σημαντική πτώση της τιμής του αερίου, που είναι η κυριότερη πρώτη ύλη για την παραγωγή ουρίας, από τις αρχές του 1986. Ωστόσο, διαπιστώθηκε ότι κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα, οι τιμές των κοινοτικών παραγωγών μειώθηκαν, γενικά, κατά ένα πολύ μεγαλύτερο ποσοστό από ότι μειώθηκε το κόστος παραγωγής τους.

Ένας εξαγωγέας ισχυρίστηκε ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ μπορούν να έχουν στην παρούσα περίπτωση αντιπαραγωγικά αποτελέσματα, επειδή θα αυξηθεί ο ανταγωνισμός στις αγορές των τρίτων χωρών λόγω της αναμενόμενης μείωσης των εισαγωγών στην Κοινότητα, και αυτό το γεγονός θα οδηγήσει, ως εκ τούτου, σε περαιτέρω απώλεια των εξαγωγών για τους κοινοτικούς παραγωγούς. Το Συμβούλιο έκρινε ότι ήταν δύσκολο, αν όχι αδύνατον, να προβλέψει κατά πόσον τα προστατευτικά μέτρα θα έχουν αρνητικές επιπτώσεις στις εξαγωγικές δραστηριότητες των κοινοτικών παραγωγών.

(41) Επιπλέον, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι δεν ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας να θεσπιστούν προστατευτικά μέτρα κατά χωρών όπως το Τρινιδάδ και Τομπάγκο, η Γιουγκοσλαβία, το Κουβέιτ και η Σαουδική Αραβία, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών που παρουσιάζουν οι σχέσεις μεταξύ της Κοινότητας και αυτών των τρίτων χωρών.

Το Συμβούλιο έκρινε ότι, αν και οι καλές σχέσεις με αυτές τις χώρες είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας, οι κανονικές εμπορικές σχέσεις προϋποθέτουν το ότι οι πωλήσεις δεν πραγματοποιούνται σε τιμές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Επίσης, η Κοινότητα θα εισήγαγε διακρίσεις εάν ελάμβανε προστατευτικά μέτρα κατά εξαγωγέων από ορισμένες χώρες οι οποίοι πωλούσαν τα προϊόντα τους στην Κοινότητα σε τιμές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, αλλά όχι κατά εξαγωγέων από άλλες χώρες οι οποίοι εφήρμοζαν τις ίδιες πρακτικές.

(42) Ενόψει των ιδιαίτερα σοβαρών δυσκολιών που αντιμετωπίζει η κοινοτική βιομηχανία, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να ληφθούν οριστικά μέτρα.

Το Συμβούλιο επιβεβαιώνει αυτό το συμπέρασμα.

Ζ. ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

(43) Οι ακόλουθοι παραγωγοί/εξαγωγείς πρότειναν αναλήψεις υποχρεώσεων δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84:

— Τσεχοσλοβακία:

Petrimex Foreign Trade Company Ltd (Bratislava),

— Λαϊκή Δημοκρατία Γερμανίας:

Chemie-Export-Import (Βερολίνο),

— Τρινιδάδ και Τομπάγκο:

National Energy Corporation of Trinidad and Tobago Ltd (Port of Spain),

— Κουβέιτ:

Petrochemical Industry Company (Κουβέιτ),

— Σοβιετική Ένωση:

Sojuzpromexport (Μόσχα),

— Γιουγκοσλαβία:

INA-Petrokemija (Kutina) και INA Commerce (Zagreb).

Η Επιτροπή αποδέχθηκε αυτές τις αναλήψεις υποχρεώσεων, επειδή θεωρήθηκαν ότι θα παράσχουν την κατάλληλη στήριξη στην κοινοτική βιομηχανία και

ότι θα μειώσουν τις μελλοντικές εισαγωγές ουρίας από αυτές τις χώρες έτσι ώστε να καλύπτουν ένα εύλογο τμήμα της κοινοτικής κατανάλωσης ουρίας. Επιπλέον, αυτή η λύση συμφωνεί, στο βαθμό που αφορά αναπτυσσόμενες χώρες, με το άρθρο 13 του κώδικα αντιντάμπινγκ της GATT.

Η. ΟΡΙΣΤΙΚΟΣ ΔΑΣΜΟΣ

(44) Όσον αφορά το συγκεκριμένο προϊόν καταγωγής Κουβέιτ, Λιβύης και Σαουδικής Αραβίας, πρέπει να ληφθούν μέτρα υπό μορφή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ.

Με βάση την έκταση της ζημίας που έχει προκληθεί, το ποσοστό του δασμού αυτού πρέπει να είναι χαμηλότερο από τα περιθώρια ντάμπινγκ, όπως αυτά έχουν υπολογιστεί τελικά, αλλά να είναι τέτοιο ώστε να εξαλείφεται η προκληθείσα ζημία.

(45) Για να καθορίσει το ποσό του δασμού που είναι αναγκαίο για να εξαλειφθεί η ζημία που έχει προκληθεί στην κοινοτική βιομηχανία, το Συμβούλιο εξέτασε ειδικότερα τις τιμές πώλησης που είναι αναγκαίες για να καλυφθεί το κόστος παραγωγής κατά την περίοδο από την 1η Ιουλίου 1985 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1986, και για να προβλεφθεί κατάλληλο περιθώριο κέρδους για την κοινοτική βιομηχανία, καθώς καί τη διαφορά μεταξύ αυτού του στόχου και των τιμών εισαγωγής ουρίας που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ στην Κοινότητα.

Αφού εξέτασε προσεκτικά αυτά τα στοιχεία, η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο, στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1289/87, να καθορίσει το ποσό του δασμού σε τέτοιο επίπεδο ώστε ένας αντιπροσωπευτικός κοινοτικός παραγωγός να μπορεί να φτάσει το νεκρό σημείο με βάση το κόστος παραγωγής στο οποίο υποβλήθηκε κατά την περιόδο από την 1η Ιουλίου 1985 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1986. Η κοινοτική βιομηχανία, ωστόσο, ισχυρίστηκε ότι αυτό ήταν αδικαιολόγητο επειδή, ένας παραγωγός ουρίας ή ομοειδούς προϊόντος θα χρειαζόταν κανονικά περιθώριο κέρδους τουλάχιστον 15 % για να πραγματοποιήσει νέες επενδύσεις. Λόγω των χαρακτηριστικών του συγκεκριμένου προϊόντος, το Συμβούλιο έκρινε ωστόσο, ότι δεν εδικαιολογείτο να προστεθεί αυτό το περιθώριο κέρδους στο κόστος παραγωγής. Επομένως, θεωρήθηκε εύλογο να προστεθεί περιθώριο κέρδους 2,5 % το οποίο φαίνεται ότι είναι αναγκαίο για να μπορέσει ένας παραγωγός ουρίας να διατηρεί στις εγκαταστάσεις του σύγχρονους τεχνικούς εξοπλισμούς. Ο αντιπροσωπευτικός κοινοτικός παραγωγός επιλέγη αφού λήφθηκαν υπόψη το μέγεθος της εταιρείας, η ποικιλία, η ηλικία και η αποτελεσματικότητα των εγκαταστάσεων παραγωγής και το γενικό κόστος παραγωγής. Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή καθόρισε τα ακόλουθα ποσοστά του δασμού επί της καθαρής τιμής, για το προϊόν «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας» πριν από την επιβολή του δασμού:

— Τσεχοσλοβακία: 19,5 %,
— Λαϊκή Δημοκρατίας της Γερμανίας: 17,5 %,
— Κουβέιτ: 17,5 %,
— Λιβύη: 34 %,
— Σαουδική Αραβία: 40 %,
— Σοβιετική Ένωση: 45,9 %.

(46) Επειδή οι προαναφερόμενοι εξαγωγείς της Τσεχοσλοβακίας, της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Σοβιετικής Ένωσης είναι αποκλειστικοί εξαγωγείς ουρίας από αυτές τις χώρες και επειδή οι αναλήψεις υποχρεώσεων που πρότειναν καλύπτουν όλες τις εξαγωγές του προϊόντος καταγωγής αυτών των χωρών, όλες οι εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας και Σοβιετικής Ένωσης μπορούν να εξαιρεθούν από την επιβολή του οριστικού δασμού.

Σχετικά με τις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας, διαπιστώθηκε ότι οι εξαγωγείς που αφορούσε η έρευνα αποτελούσαν πραγματικά τους μοναδικούς εξαγωγείς στην Κοινότητα και ότι δεν αναμένεται ότι άλλοι εξαγωγείς από αυτές τις χώρες θα αρχίσουν να εξάγουν τα προϊόντα τους προς την Κοινότητα. Επομένως, αυτές οι χώρες μπορούν επίσης να εξαιρεθούν από την επιβολή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ.

Θ. ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥ ΔΑΣΜΟΥ

(47) Ενόψει της σημασίας των περιθωρίων ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν και της σοβαρότητας της ζημίας που έχει προκληθεί στους κοινοτικούς παραγωγούς, το Συμβούλιο θεωρεί ότι είναι αναγκαίο να εισπραχθούν τα ποσά που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, είτε εξ ολοκλήρου είτε μέχρι του ύφους του επιβαλλόμενου οριστικού δασμού κατ' ανώτατο όριο στις περιπτώσεις όπου το ποσό του οριστικού δασμού είναι μικρότερο από το ποσό του προσωρινού δασμού. Ωστόσο, δεν θεωρείται σκόπιμο να εισπραχθούν οι δασμοί όσον αφορά το προϊόν καταγωγής Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας, για να εξασφαλιστεί η ειδική και διαφορετική μεταχείριση που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κώδικα αντιντάμπινγκ της GATT.

Ι. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(48) Δεδομένου ότι στα πλαίσια της συμβουλευτικής επιτροπής προβλήθηκαν ορισμένες αντιρρήσεις για την αποδοχή από την Επιτροπή των αναλήψεων υποχρεώσεων που πρότειναν οι εξαγωγείς, η Επιτροπή υπέβαλε σχετική πρόταση στο Συμβούλιο.

(49) Το Συμβούλιο σημείωσε ότι έχουν στο μεταξύ κινηθεί άλλες διαδικασίες σχετικά με το ίδιο προϊόν καταγωγής άλλων χωρών (βλέπε σημείο 36). Το Συμβούλιο, επομένως, θεωρεί ότι τα παρόντα μέτρα είναι, από αυτής της πλευράς, μεταβατικής φύσεως και ότι θα πρέπει να επανεξεταστούν στο τέλος της εκκρεμούσας διαδικασίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ουρίας που υπάγεται στις διακρίσεις 31.02 Β και ex 31.02 Γ του κοινού δασμολογίου που αντιστοιχούν στους κώδικες NIMEXE 31.02-15 και 31.02-80, καταγωγής Λιβύης και Σαουδικής Αραβίας.

2. Τα ποσοστά του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί της καθαρής τιμής, για το προϊόν «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας», πριν από την επιβολή του δασμού, είναι τα ακόλουθα:

— Λιβύη: 34 %,

— Σαουδική Αραβία: 40 %.

3. Εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους δασμούς.

Άρθρο 2

1. Οι αναλήψεις υποχρεώσεων που πρότειναν οι εταιρείες που απαριθμούνται κατωτέρω, γίνονται αποδεκτές:

— Τσεχοσλοβακία:
Petrimex Foreign Trade Company Ltd (Bratislava),

— Λαϊκή Δημοκρατία Γερμανίας:
Chemie-Export-Import (Βερολίνο),

— Τρινιδάδ και Τομπάγκο:
National Energy Corporation of Trinidad and Tobag Ltd (Port of Spain),

— Κουβέιτ:
Petrochemical Industry Company (Κουβέιτ),

— Σοβιετική Ένωση:
Sojuzpromexport (Μόσχα),

— Γιουγκοσλαβία:
INA-Petrokemija (Kutina) και INA Commerce (Zagreb).

2. Περατώνεται η έρευνα όσον αφορά τις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Κουβέιτ, Τρινιδάδ και Τομπάγκο, Σοβιετικής Ένωσης και Γιουγκοσλαβίας.

Άρθρο 3

1. Τα ποσά που έχουν κατατεθεί ως ασφάλεια μέσω του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1289/87, όσον αφορά τις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Λιβύης και Σαουδικής Αραβίας, θα εισπραχθούν για τα ποσά που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2.

2. Τα ποσά που έχουν κατατεθεί ως ασφάλεια μέσω του προσωρινού δασμού, βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1289/87, όσον αφορά τις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τσεχοσλοβακίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Κουβέιτ και Σοβιετικής Ένωσης, θα εισπραχθούν για ποσά που δεν υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά της καθαρής τιμής, για το προϊόν «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας», πριν από την επιβολή του δασμού:

— Τσεχοσλοβακία: 19,5 %,

— Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας: 17,5 %,

— Κουβέιτ: 17,5 %,

— Σοβιετική Ένωση: 45,9 %.

3. Τα ποσά που έχουν κατατεθεί ως ασφάλεια μέσω του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1289/87, όσον αφορά τις εισαγωγές ουρίας καταγωγής Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Γιουγκοσλαβίας, αποδεσμεύονται.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1987.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

U. ELLEMANN-JENSEN